

bar hen imod, at vi kan lave et forlig om det, men det får vi at se i udvalget.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

En ting er, at forslagsstillerne øjensynlig enten ikke har forstået situationen omkring de forskellige bevillinger og den måde, som de fungerer på, med tilsagn og udbetalinger, og hvordan det figurerer i statistikkerne, at man ikke er klar over, at der går et stykke tid, fra der er givet tilsagn, til der er udbetalt, og at det derfor også har betydning for, at der godt kan stå penge ved et årsskifte, som så overføres til senere.

Enten har man simpelt hen ikke forstået det, eller også er der tale om, at man bevidst vildleder og bliver ved med at vildlede, at man bygger på en fejlagtig artikel i Jyllands-Posten, og at man er fuldstændig ligeglad med, at den er fejlagtig, men bare siger: Den passer meget fint ind i et formål, vi har, ergo bliver vi ved med at fremføre forkerte synspunkter. Det går nok, for der er ingen, der helt har styr på det her.

Det er, hvad dét er. En anden ting er, at vi på trods af meget præcise spørgsmål ikke kan få at vide, hvad meningen med forslaget egentlig er. Hvor meget er det, forslagsstillerne gerne vil spare?

Der har været nævnt et beløb på 300 mio. kr., som er helt forkert fremstillet. Det er ikke bare penge, der står der og er ført tilbage. Men er det rigtigt: Er det 300 mio. kr., man fra de tre forslagspartiers side vil spare på miljøområdet? Og hvor er det, det skal ramme: Er det Den Grønne Jobpulje? Er det ren teknologi? Er det Øststøtten? Er det støtte til miljøarbejdet i fattige udviklingslande? Hvor er det, man vil tage pengene fra helt konkret?

(Kort bemærkning).

Niels Bloch Jespersen (S):

Ja, hr. Hans Christian Schmidt må undskylde, men det her er et slag i bolledejen, og som der stod på min klaverlærers væg i strapudemaj: »Hellere ramme ved siden af end slet ikke ramme.« Det er jo en lidt besynderlig teknik at forhandle politik på.

Jeg stillede hr. Hans Christian Schmidt en række spørgsmål om, hvorvidt en række af kontiene på Miljøministeriets område var omfattet af besparelser. Nu prøver jeg at stille det omvendte spørgsmål: Er der nogen af Miljøministeriets pulje- og projektpengekonti, som ikke skal omfattes af de besparelser, man ønsker?

(Kort bemærkning).

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Kun for god ordens skyld: Der er selvfølgelig ikke flyttet 300 mio. kr. fra Miljø- og Energiministeriet over til Finansministeriet.

De beløb, der, når man inddrager udisponerede tilsagn – det gør man jo fuldstændig regelmæssigt – er omfattet af love eller aftalemæssige begrænsninger, vil selvfølgelig blive anvendt det følgende år, f.eks. tilbageførsel af midlerne til industrien.

Det beløb, der i alt er blevet flyttet fra Miljø- og Energiministeriet til Finansministeriet, og som altså ikke vender tilbage, er nogle ganske få millioner, færre end 10 mio. kr. Det er altså det ringeste stykke detektivarbejde. En ting er, at forslaget ingenting siger om, hvad forslagsstillerne vil, men forslagsstillerne har altså heller ikke gidet at bruge den vidtstrakte service, vores ministerium yder over for ethvert politisk parti herinde med henblik på at opklare sagerne, til at sætte sig ind i det, før man har fremsat forslaget.

Hele den tankegang, som hr. Schmidt så veltalende gør sig til talsmand for her, savner ethvert faktisk grundlag. Den virkelighed, han vil lave om på, eksisterer ikke.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil da gerne sige til miljø- og energiministeren, at det kan da meget vel være. Vores beslutningsforslag bygger på de oplysninger, vi fik i samrådet, og jeg kan jo ikke svare for, hvordan man kan bruge dem eller ikke bruge dem.

Jeg vil bare gøre miljø- og energiministeren opmærksom på, at i det samråd, vi havde, tilkendegav miljø- og energiministeren, at der den 1. januar ville blive overført de midler, lige omkring 300 mio. kr., til Finansministeriet, fordi man nu anvendte en ny måde at gøre det op på, således at man kunne se, at nu var der 300 mio. kr. her, som man ikke længere fik brug for, men at man havde en anden konto, som jeg i øvrigt også har her, som hed »Tilsagn 2000«. Går man ind og kigger på »Opsparet«, så er det 1,6 »Tilsagn 2000«: 270 mio.

Altså det kan godt være, at man tror, retorik kan gøre det ved, at man står og siger, at jeg ikke ved noget om, hvad tal er, men jeg har nu rent faktisk taget dem med mig, for det er lidt nemmere, så kan man bedre styre tallene.

Derfor vil jeg bare sige: Vi er ret fast i kødet på, at de oplysninger, vi fik, står til troende, og jeg vil da føle det meget interessant, hvis ikke